

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

5.1 สรุปผลการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ คือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเติบโตของสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยใช้วิธีโคอินทิเกรชันในการวิเคราะห์ โดยจะใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวชี้วัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยจะใช้ข้อมูลแบบทศนิยม ซึ่งเป็นข้อมูลแบบอนุกรมเวลารายไตรมาสตั้งแต่ พ.ศ. 2542 จนถึง พ.ศ. 2551 รวมทั้งสิ้น 40 ไตรมาส

ผู้ศึกษาได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ส่วนแรกคือ การทดสอบความนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลา (Unit Root) เพื่อนำมาพิจารณาว่าข้อมูล ปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยและ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ที่นำมาศึกษานั้นเป็นข้อมูลที่มีลักษณะนิ่งแล้ว จึงนำมาศึกษาในส่วนต่อมาคือ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวด้วย Cointegration เพื่อทราบว่าตัวแปรที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์กันในระยะยาวหรือไม่ แล้วทำการศึกษาสั้นถัดไปคือ การวิเคราะห์เชิงดุลยภาพในระยะสั้น ด้วย Error Correction Mechanism (ECM) เพื่อพิจารณาถึงการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ หลังจากนั้น จึงจะนำตัวแปรมาทำการทดสอบสมมติฐานเชิงเป็นเหตุเป็นผลด้วย Granger Causality Test เพื่อทดสอบว่า ตัวแปรใดเป็นตัวกำหนดหรือมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงตัวแปรอีกตัวหนึ่ง

ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลหรือ Unit Root ด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller test (ADF) ของข้อมูลปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยและ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ Order of Integration เท่ากับ 0 หรือ I (0) ที่ระดับ Level with Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขณะที่ปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ Order of Integration เท่ากับ 0 หรือ I (0) ที่ระดับ Level with Trend and Intercept ณ ช่วงเวลา 0 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นหมายความว่าปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยและ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีความนิ่งของข้อมูลที่ระดับเดียวกัน คือ I (0) จึงสามารถนำไปทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระยะยาวและการปรับตัวในระยะสั้นต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว Cointegration ปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีความสัมพันธ์ในเชิงดุลยภาพระยะยาว ทั้งในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแปรอิสระ และปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย เป็นตัวแปรตาม และกรณีที่ปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยเป็นตัวแปรอิสระ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแปรตาม ดังนั้นปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จึงมีความสัมพันธ์ในเชิงดุลยภาพในระยะยาวแบบสองทิศทาง

การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะสั้นด้วย Error Correction Mechanism (ECM) พบว่า กรณีที่ปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยเป็นตัวแปรอิสระ และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแปรตาม ตัวแปรทั้งสองจะมีการปรับตัวในระยะสั้น และในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเป็นตัวแปรอิสระ และปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยเป็นตัวแปรตาม ก็จะมีการปรับตัวในระยะสั้นเช่นเดียวกัน

การทดสอบสมมติฐานเชิงเหตุเป็นผลด้วย Granger Causality Test พบว่า มีความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลสองทิศทาง คือ ปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยเป็นสาเหตุของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ นั่นหมายความว่า การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เป็นสาเหตุของปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัย นั่นหมายความว่า การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

จากผลการศึกษาที่ว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เป็นสาเหตุของปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยนั้น มีความสมเหตุสมผล เนื่องจาก การที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่ม นั้นแสดงว่า มีการบริโภคเพิ่ม การลงทุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพิ่มขึ้น การหมุนเวียนเงินในระบบเศรษฐกิจเพิ่มสูงขึ้น นั้นแสดงว่ารายได้ของคนในประเทศเพิ่มขึ้น มีการซื้อหาที่อยู่อาศัยมากขึ้น รวมทั้งทางด้านธนาคารพาณิชย์ก็มีการปล่อยสินเชื่อที่เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ส่งผลให้ปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยมีโอกาสเพิ่มเช่นกัน

และจากผลการศึกษาที่ว่าปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัย ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย เป็นสาเหตุของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีความสมเหตุสมผลเช่นกัน เนื่องจาก การที่ปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์เพิ่มนั่นแปลว่า การบริโภค (C) เพิ่มขึ้นเช่นกัน เพราะ การขอสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยนั่นถือเป็นการบริโภคของคนในประเทศ นอกจากการบริโภค (C) จะเพิ่ม

แล้ว การลงทุน (I) ก็เพิ่มเช่นเดียวกัน เนื่องจากการที่มีการบริโภคที่อยู่อาศัยดังกล่าวเพิ่ม ก็จะส่งผลให้ผู้ประกอบการด้านอสังหาริมทรัพย์เพิ่มการลงทุน (I) เช่นกัน นอกจากนั้นจะเกิดการจ้างงานเพิ่ม ประชาชนมีรายได้เพิ่ม สามารถนำเงินที่ได้ไปใช้จ่ายหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจได้มากขึ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีผลทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นได้นั่นเอง

ผลจากการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเติบโตของสินเชื่ที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ของประเทศไทย ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์กัน และสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันทั้งระยะสั้นและระยะยาว ทำให้สามารถนำผลที่ได้ไปใช้ใน 2 ภาคส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. ภาครัฐ หากภาครัฐเห็นว่าภาวะเศรษฐกิจขณะนั้นอยู่ในภาวะที่ตกต่ำ และต้องการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้น วิธีการหนึ่งที่สามารถทำได้ คือ การกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์และการส่งเสริมการปล่อยสินเชื่ที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งจากผลการศึกษาที่ได้ทำให้เห็นว่าหากปริมาณสินเชื่ที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นก็จะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งนั่นหมายถึงว่าการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยก็จะเจริญเติบโตมากขึ้นเช่นกัน

2. ภาคสถาบันการเงิน จากผลการศึกษาที่ได้จะเห็นถึงความสอดคล้องกันระหว่างตัวแปรทั้งสองซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นั่นหมายความว่า หากภาวะเศรษฐกิจดี ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นนั่นแปลว่าโอกาสที่ปริมาณสินเชื่ที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ ในประเทศไทยมีโอกาสเจริญเติบโตได้มากขึ้นเช่นกัน ทำให้ธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลประมาณการทางเศรษฐกิจที่มีการคาดการณ์ต่าง ๆ เช่น ในไตรมาสต่อไปหรือในปีต่อไป ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจะเพิ่มหรือลดลงกี่เปอร์เซ็นต์ เป็นต้น ซึ่งธนาคารพาณิชย์จะนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ วางแผนนโยบายการปล่อยหรือควบคุมสินเชื่ของตนเองว่าควรจะเป็นไปในทิศทางใด

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้ข้อมูลอัตราการเติบโตของสินเชื่ที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย จำนวน 40 ไตรมาส เนื่องจากจำนวนของค่าการสังเกต มีผลโดยตรงต่อการหาจำนวนช่วงเวลาที่เหมาะสม ดังนั้นการศึกษารั้งต่อไป ควรใช้จำนวนข้อมูลมากกว่าการศึกษาในครั้งนี้ หรือเปลี่ยนข้อมูลเป็นแบบอื่น ๆ เช่น รายสัปดาห์ หรือ รายเดือน เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น รวมทั้ง มีควรมีการปรับใช้เทคนิควิธีการอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อนำมาเปรียบเทียบ เพื่อให้การวิเคราะห์มีความชัดเจนและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2. การทดสอบ Unit Root ครั้งนี้ทำการทดสอบโดยใช้วิธี Augmented Dickey-Fuller test (ADF) เท่านั้น ดังนั้นในการทำการศึกษารั้งต่อไปควรทำการศึกษาโดยใช้วิธีอื่นด้วย เพื่อให้ได้ผลการทดสอบที่มีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ผู้สนใจควรมีการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม เช่น การวิเคราะห์ทางปัจจัยภายนอกอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลทางเทคนิคอื่นเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบเพื่อความแม่นยำและน่าเชื่อถือของผลการศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved